

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 115.

Tredie Session.

68de Møde.

Fredagen den 30te Januar.

(Fortf.)

Orsted (fortf.): Jeg skal hertil endnu knytte adskillige Bemærkninger. Det gælder ikke blot om Personalet men ogsaa om den hele Grændse mellem de forskjellige Autoriteter, at der i Vestindien deels ved Praxis, deels ved Gouverneurens Befaling, deels ved det, der stiltiende fra Regeringens Side er blevet indrømmet, er foregaaet betydelige Forandringer, saa at de forskjellige Autoriteter paa Verne have en ganske anden Virksomhed end de tilsvarende Autoriteter i Danmark. Det er saaledes Tilfældet, at i Vestindien mange Sager behandles som Politisager, der ikke behandles som saadanne i Moderlandet, uden at det er grundet paa nogen udtryffeligt Lov, og Behandlingen af Sagerne, saavel af det dømmende, som af det executive Politie er ganske anderledes afhængig af Generalgouverneuren, end de tilsvarende Sager ere afhængige af vedkommende Dyrighed i Moderlandet. Jeg er nu overbevist om, at dette tildeels er begrundet i de locale Forhold og ikke kan være anderledes, men, naar man finder det fornødent at give Colonierne en mere fast og lovgrundet Forsatning, maa disse Forhold ordnes ved Lov. Jeg skal derhos nævne endnu en meget vigtig Omstændighed, som viser, at de vestindiske Der befinde sig i en exceptionel Tilstand, som absolut behøver en Omordning, det er nemlig det hele Sportelvæsen. Medens Sportelvæsenet i Danmark har været reguleret aldeles bestemt, er det meget vilkaarligt i Vestindien, idet det mere og mere har uddannet sig efter Praxis og Embedsmændenes Convenientis. I de sidste nogle og tredive Aar har man søgt at sætte Grændser herfor; ved adskillige Resolutioner og nogle Høiesteretsdomme er det blevet misbilliget at

tage visse Slags Sportler. Cancelliet har ligeledes for en lang Række af Aar tilbage indhentet nøagtige Oplysninger om det vestindiske Sportelvæsens Tilstand og har foreløbigt bestemt, at man ved en Jurisdiction ikke maa kunne tage andre end saadanne Sportler, der havde fundet Sted i de indsendte Regulatorer og ere hjemlede i Brugten fra gammel Tid; men det er i og for sig selv meget ufølsomt, deels fordi mange af disse Sportler ere uforholdsmæssige, deels fordi der er stor Forskel mellem den Maade, hvorpaa Sportlerne beregnes i de forskjellige Jurisdictioner; men man har arbejdet for at faae rigtige Principer anvendte, det har ikke været muligt, at gennemføre det, fordi Embedsmændenes Subsistens er henvist til disse Sportler. Der er endogsaa lagt paa de herhen hørende Forretninger adskillige Afgifter til det Offentlige, og hvis man altsaa vilde sætte Sportelvæsenet paa en saadan Fod, som nogenlunde svarer til de Forhold, som finde Sted her i Moderlandet, vilde Embedsmændene ikke kunne subsistere, da man ikke fra det Offentliges Side har kunnet gjøre nogen Udvei til at lønne disse Embedsmænd paa nogen anden Maade; denne Sag henstaaer saaledes uafgjort, uagtet alt det man har arbejdet paa, for at faae den paa en ordnet Fod. Det er jo vistnok, at dette Forhold maa ordnes ved Lov, men det kan umuligt være Noget, som skal forelægges Rigsdagen, især efter at det er blevet bragt i Forslag, at Colonierne skulle kunne faae deres Afgiftsvæsen og deres Finantser afføndrede fra Statens mod at svare et vist Bidrag; det forekommer mig, at Afgjørelsen heraf alene maa overlades til Colonialministeren under det Ansvar, han skal have for Kongen. Det er ligeledes vist, at Meget ved Dverretten trænger til en Omordning, og at man maa være betænkt paa en fra den nærværende afvigende